

och svaga gemensamma läsningen av trosbekännelsen, som vår sista handboksrevision gav tillstånd till. Förnyelsen av den samfällda bönen sker icke genom undervisning om bönens väsen, huru oundgängligt nödvändig denna än är, och den präst som försummar denna undervisning nonchalerar kyrkolagens tydliga krav på honom. Men det sker därigenom att församlingskärnan verkligen får tillfälle till att dagligen öva och åter öva bönen.

Men vad betyder nu den där lilla skaran, som kan komma till den dagliga morgon- eller aftonbönen. Det är ju ut till de stora vilsna skarorna vi skall gå. Det är ju de som skall värvas för att kyrkan skall förnyas.

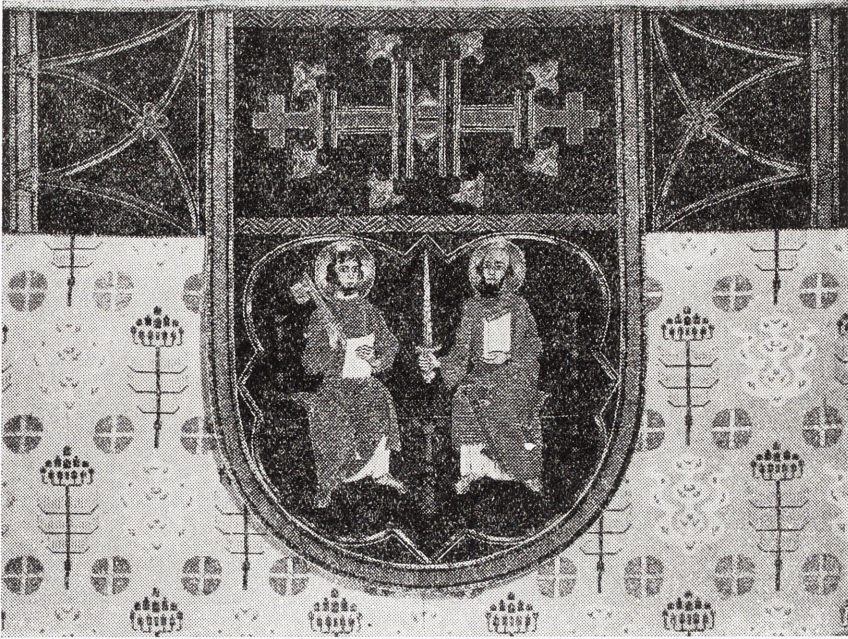
Herren själv anvisar svaret: Liten surdeg genomsyrar hela degen. — Var två eller tre äro församlade i mitt namn (det står faktiskt två eller tre, icke tio, hundra eller tusen) där är jag mitt ibland dem.

Arthur Adell.

Den nya biskopsskruden i Linköping.

Under 16- och 1700-talen ökades beståndet av korkåpor i vårt land huvudsakligen på tvenne vägar. Konungar och enskilda överlämnade till framförallt de större städernas kyrkor skrudar, som hemförts såsom krigsbyte under de stora krigen och som nu fingo bidra till att upprätthålla den festivitas, som traditionellt hörde till vår reformerade kyrkas gudstjänster och förrättningar. Och när vid 1700-talets mitt Adolf Fredrik skulle krönas skedde på konungens uppdrag en större anskaffning av korkåpor för biskoparnas och superintendenternas räkning i Paris. Dessa skrudar skulle sedan inlösas av domkyrkorna.

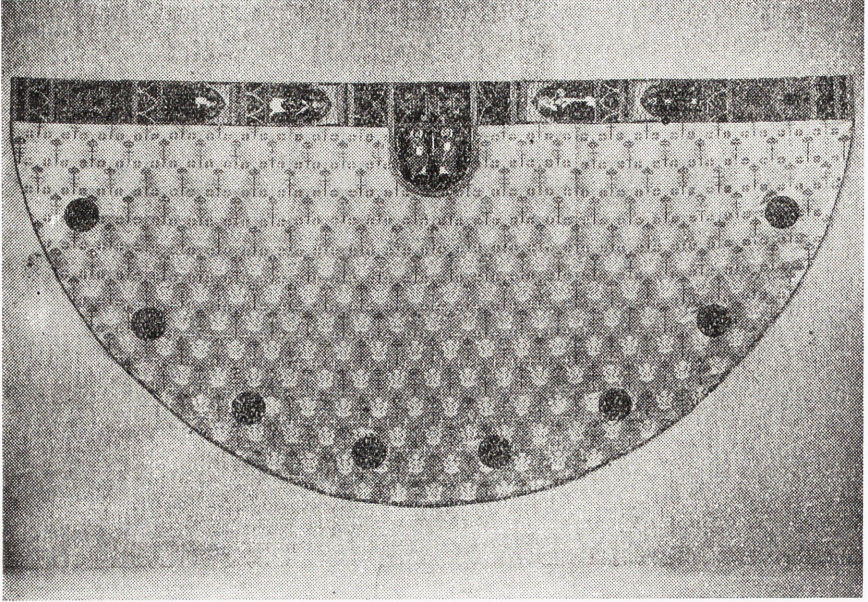
I vår egen tid har åter en icke ringa nyanskaffning på detta område ägt rum. Men nu varken genom kungligt initiativ eller genom enskilda givares donationer. I stället finna vi huru man genom insamlingar bland prästerskapet och andra kyrkligt intresserade skaffat medel till dessa förvärv. Så när det har varit fråga om att skaffa biskopsskrudar till de nya stiftet (Luleå och Stockholm)

Den nya biskopsskruden i Linköping.

eller när det har gällt att som en personlig hyllning till någon stiftschef överlämna en ny skrud. Här kan erinras om den s. k. ekumeniska skruden, som överlämnades till ärkebiskop Söderblom efter Stockholmsmötet.

I samband med sin 60-årsdag fick biskopen i Linköping i år mottaga en synnerligen förnämlig korkåpa utgången från Licium i Stockholm. Stoffet i denna kåpa utgöres av italiensk guldbrokad framställd efter ett mönster av Sofia Widén. Bårderna och clipeus äro i rött med broderier i gråsvart och vitt och guld. Figurerna, tvenne på varje sida, äro: den heliga Birgitta och under henne Johannes Botvidi samt Nicolaus Hermanni och under denne Erik Benzelius. Längst ned återfinnes en av portalerna till domkyrkan i Linköping och tornet till Vena kyrka, biskopens födelsesocken. På clipeus framställs, efter ett domkyrkans medeltida sigill, apostlafurstarna Petrus och Paulus. Kompositionerna äro gjorda av Märta Afzelius, känd bland annat genom sina bonader i Linköpings domkyrka och biskopsskruden i Stockholm, och broderierna

Den nya biskopsskruden i Linköping.

ha utförts av Liciums skickliga medarbetare Gurly Hillbom. Ett originellt inslag utgöres av de längs kåpans nedre kant placerade åtta stadsvapnen från stiftets städer. Förutom genom det synnerligen förnämliga stoffet verkar denna kåpa genom den förnämt strikta dekoren om vilken här gjorda avbildning tyvärr endast kan ge otillräcklig föreställning. Säkert är, att Linköpings stift genom denna gåva på ett värdigt sätt firat sin stiftschefs högtidsdag och att beståndet av svenska kyrkoskrudar från vår egen tid härigenom fått ett synnerligen förnämligt tillskott.

Harald Andersson.